

bedsmanden i Forbindelse med Kortoudgisterne ved By- og Herredsfogedembedet." vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 2 af Samme:

Efter sidste Linie paa Side 2 i § 3 indrykkes:

„De med dette Embede forbundne Kortoudgister ville indtil videre være at godtgjøre Embedsmanden i Forbindelse med Kortoudgisterne ved By- og Herredsfogedembedet.“ vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 58 Stemmer.

Sagen gaar nu til Landsthinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Sorenskriver paa Færøerne.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 2750 ff.).

Intet Ændringsforslag var filltet.

Lovforslaget i dets Helhed fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.

Sagen gaar nu til Landsthinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Forordn. af 11te November 1791, § 4, Litr. h.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Uden Viceformand (Sjøgssbro): Dette Lovforslag kan ikke foretages til Forhandling, medmindre Thinget giver sit Samtykke dertil, da den i Forretningsordenen foreskrevne Tidsfrist siden Indbringelsen ikke er forløben. Saafremt ikke Nogen gjør nogen Indvending, betragter jeg imidlertid Samtykket som givet. (Dphold.) Det er saaledes givet, og Forhandlingen er aabnet. Det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgfreds har Ordet.

D. Christensen: Det høje Thing vil have set, at Forslagsstillerne af dette Lovforslag ere samtlige Medlemmer af det Udvalg, der har været nedsat for at behandle Kontorholdsloven. Dermed skal det just ikke være sagt, at det netop er de selv samme Grunde, der have samlet os Alle om dette Lovforslag — der kan maaske nok være nogen Forskjel —; men i Forvejen ere vi Alle enige, og det er naturligvis det Vigtigste. Det, som Lovforslaget dreier sig om, er, at Forordningen af 11te November 1791 § 4 h bliver hævet. Det staar jo klart for Alle, at denne gamle Forordning naturligvis er forældet, aldeles ikke svarer til Tidsaanden og heller ikke til den Udvikling, der er foregaaet i det sidste halve Aarhundrede. Nu er der kun to Ting at gjøre, af hvilke den ene er den, at Sogneraadene ude paa Landet, hvor Politimestre hist og her vilde afbenytte den gamle Forordning, maa se paa en eller anden Maade at umuliggjøre det. Dette vil efter min Mening bedst kunne ske derved, at de ligefrem følge Forordningens Ordlyd og lade de fleste Gjernere udføre af Husmænd; thi uagtet dette er Noget, der er stik imod Tidsaanden, at gjenindsføre dette Pligtarbejde, og uagtet det er uheldigt at gjøre det umuligt for Politimestrene at bruge Forordningen, saa vil det dog være det Rigtigste at gjøre det, naar Lovgivningsmagten ikke vil skride ind, hvor saadanne abnorme Forhold ere tilstede og ligefrem ophæve det Hele. Da det nu har viist sig, at det høje Thing er enigt med os i Realiteten og den høitærede Minister ligesledes, tillade vi os at haabe, at denne lille Sag kan faae en hurtig og heldig Løsning paa den af os foreslaaede Maade. Jeg skal derfor tillade mig paa hele Udvalgets Vegne at anbefale dette lille Lovforslag til det ærede Things Velvillie.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal ikke lægge nogen Hindring i veien for dette Lovforslag. Jeg forudsætter naturligvis som en Selvefølge, at det er at betragte som et Supplement til Kontorholdsloven, saaledes altsaa, at det er uden for Kontorholdet, at Retsbetjentene ere berettigede til at faae refunderet Udgifter til Bud-